ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Χαιρετίζουμε τις κινητοποιήσεις και τους αγώνες όλων μας που επέβαλαν τους διορισμούς Οι διορισμοί αυτοί άργησαν 12 χρόνια – Δεν θα πούμε και ευχαριστώ!

Συντονιστικό Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών

Μέσα σε μερικές μέρες η συζήτηση του ΥΠΑΙΘ για 5250 διορισμούς φέτος και άλλους τόσους του χρόνου, μετατράπηκε με υπουργικούς και πρωθυπουργικούς διθυράμβους σε εξαγγελία για 11.700 διορισμούς σε μια φάση, φέτος! Όχι, δεν θα πούμε και ευχαριστώ! Αυτές οι εξαγγελίες είναι καρπός της διαρκούς πίεσης του εκπαιδευτικού κινήματος και των αγώνων όλων μας τα τελευταία χρόνια και οι διορισμοί αυτοί είναι κατάκτηση μας! Δεν χρωστάμε λοιπόν, τίποτε και σε κανέναν! Η Κεραμέως εξαναγκάζεται να προχωρήσει σε 11.700 διορισμούς στο ερειπωμένο και χρόνια εγκαταλελειμμένο δημόσιο σχολείο από όλες ανεξαιρέτως τις κυβερνήσεις της τελευταίας δεκαετίας, ενώ εξαγγέλλει νέο γύρο συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων και τμημάτων.

Σε κάθε περίπτωση, οι εξαγγελλόμενοι διορισμοί παραμένουν ελάχιστοι μπροστά στις πραγματικές ανάγκες των σχολείων που στενάζουν κάθε χρόνο με αναρίθμητα κενά τα οποία συσσωρεύονται εδώ και 12 χρόνια αδιοριστίας, ενώ είναι ψίχουλα μπροστά στον σαρωτικό αριθμό των φετινών –σχεδόν- 50.000 αναπληρωτ[ρι]ών και των 8.000 συνταξιοδοτήσεων.

Κοιτάζοντας τους παραπάνω αριθμούς είναι ξεκάθαρο ότι η δίκαιη κατανομή των 11.700 που πολλοί προσπαθούν να ορίσουν ή που «απαιτούν» από το ΥΠΑΙΘ δεν υπάρχει.

Όποια και να ήταν η κατανομή των 11.700 στα 60.000 κενά, θα ήταν άδικη! Η αντιπαράθεση για αυτή την κατανομή είναι κάλπικη, στημένη στα μέτρα όσων αποδέχονται την ελαστική εργασία ως δομικό στοιχείο του κόσμου της εκπαίδευσης, όσων συναινούν την επόμενη μέρα να είμαστε πάλι αναπληρωτ[ρι]ές, με θεσμολάγνα επιχειρήματα και όχι εκείνα των αναγκών χιλιάδων συναδέλφων/ισσών που έχουν υπηρετήσει στο δημόσιο σχολείο.

Και τώρα, οι εμπνευστές και υλοποιητές του προσοντολογίου, αισθάνονται δικαιωμένοι, αφού ουσιαστικά θεσμοθέτησαν τις δια βίου θυσίες για μια θέση στον ήλιο για τον κόσμο της αναπλήρωσης και της αδιοριστίας: 4-5-6 χρόνια προπτυχιακών σπουδών, 2- 3χρόνια για μεταπτυχιακό τίτλο, 5-7 χρόνια για διδακτορικό τίτλο, 2-3 χρόνια για πάσης φύσεως ξένες γλώσσες και επιμορφωτικά σεμινάρια, δηλαδή μια εικοσαετία συλλογής τυπικών προσόντων για να καταλήξουμε «δόκιμοι» εκπαιδευτικοί με την απειλή της απόλυσης και αυτήν τη φορά.

Η εφαρμογή του προσοντολογίου και στους διορισμούς αλλά και στις προσλήψεις αναπληρωτ[ρι]ών έχει αφήσει πολλές απώλειες. Είναι χιλιάδες οι εκπαιδευτικοί που μετά από χρόνια δουλειάς, έμειναν εκτός πινάκων λόγω παραβόλου, μη εξομοίωσης πτυχίων, λαθών και άλλων ζητημάτων και τώρα όχι μόνο δεν βλέπουν το όνομά τους στην οποιαδήποτε κατανομή μόνιμων διορισμών, αλλά ούτε στους πίνακες αναπληρωτών. Παράλληλα, με το προσοντολόγιο, ο αντιεκπαιδευτικός νόμος 4692/20 και τα αντιεκπαιδευτικά ωρολόγια προγράμματα συμπληρώνουν το παζλ της «εξαφάνισης» θέσεων εργασίας με τους κοινωνικούς επιστήμονες και τους εκπαιδευτικούς διαφόρων καλλιτεχνικών μαθημάτων να μένουν απολυμένοι γιατί τα μαθήματά τους καταργήθηκαν ή μειώθηκαν οι ώρες τους εν μία νυκτί. Αλλά και όλοι εμείς που περιμένουμε να δούμε το όνομά μας σε έναν πίνακα πρόσληψης ή διορισμού, το βλέπουμε κάθε χρόνο στην αίτηση του ΟΑΕΔ και στον λογαριασμό ενός μεταπτυχιακού ή σεμιναρίου.

Ταυτόχρονα είναι τραγική η στάση παρατάξεων γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, όπως επίσης και συντεχνιακών συλλογικοτήτων που αυτοπαρουσιάζονται ως εκπρόσωποι αναπληρωτών, επιδιώκοντας να εγκλωβίσουν τον κόσμο σε έναν ορίζοντα ψηφοθηρίας και εκλογικής ενίσχυσης. Τόσο καιρό υπονόμευαν το κίνημα με αιτήματα «εφικτά» και «ρεαλιστικά» για μονιμοποίηση 10.500, σιωπηλή αποδοχή του προσοντολογίου, βάζοντας τόσο χαμηλά τον πήχη που ακόμα και οι τελικές ανακοινώσεις του ΥΠΑΙΘ να φαντάζουν πιο προωθημένες. Είναι οι ίδιοι που ζητούσαν ψίχουλα και τώρα έρχονται να διεκδικήσουν μεγαλύτερη μερίδα από τα ψίχουλα σπέρνοντας τον διχασμό και τη διχόνοια στον κλάδο της εκπαίδευσης. Δεν ντράπηκε μάλιστα ο κομματικός φορέας (ΚΙΝΑΛ), μιας εκ των παρατάξεων αυτών, να ζητάει την επαναφορά γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ για τις προσλήψεις εκπαιδευτικών, αποσιωπώντας ότι ο διαγωνισμός αφενός καταργεί οριστικά και αμετάκλητα τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχίων μας και αφετέρου, με το εμπόριο ελπίδας, μας σέρνει σ’ έναν διά βίου εξευτελισμό εξετάσεων ανά διετία και απόρριψης (άλλωστε ουδέποτε οι επιτυχόντες ήταν και διοριστέοι).

Δεν χαιρετίζουμε τους μόνιμους διορισμούς που εξήγγειλε η Κεραμέως όπως χωρίς ντροπή

ανακοινώνουν μερικοί, χαιρετίζουμε τις κινητοποιήσεις όλων των αναπληρωτ(ρι)ών τόσο χρόνια που τους επέβαλαν. Δεν υπάρχει, λοιπόν, «δίκαιη κατανομή» με τους χιλιάδες αποκλεισμένους συναδέλφους. Δεν υπάρχει «δίκαιη κατανομή» με την χρήση του προσοντολογίου. Δεν υπάρχει «δίκαιη κατανομή» με τον εξοβελισμό των κοινωνικών επιστημών και των εικαστικών μαθημάτων από το Λύκειο και την συρρίκνωση τους από τα ωρολόγια προγράμματα σε όλη την εκπαίδευση. Δεν υπάρχει «δίκαιη κατανομή» με μονιμοποιήσεις ψίχουλα μπροστά στα δεκάδες χιλιάδες κενά που θα παραμείνουν στα σχολεία και τους υπόλοιπους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσές μας να παραμένουν έρμαια στην κόλαση της ελαστικής εργασίας του προσοντολογίου, των τρίμηνων συμβάσεων και της αβεβαιότητας του τι μπορεί να αλλάξει στον τρόπο πρόσληψης τους κάθε χρόνο.

Στάχτη στα μάτια τη στιγμή που είναι σε διαβούλευση το εφιαλτικό πολυνομοσχέδιο

Δεν τους αρκούν τα «προσόντα». Επιτίθενται συνολικά στη συνείδηση του κόσμου, για αποδοχή του ευέλικτου-προσαρμοστικού εκπαιδευτικού, του σχολείου της αριστείας και της αξιολόγησης

Οι 11.700 διορισμοί ανακοινώνονται σε αυτό το δυστοπικό περιβάλλον ως προκάλυμμα του πλέον αντιεκπαιδευτικού και αντιδραστικού νομοσχεδίου της κυβέρνησης της ΝΔ, που επαναφέρει την αξιολόγηση μαζί με άλλες απαράδεκτες οδηγίες, πατώντας στον νόμο ΣΥΡΙΖΑ για την «αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου» με τον 4547/18. Το ΥΠΑΙΘ επιδιώκει να συνδυάσει τους διορισμούς με την αξιολόγηση και, συνακόλουθα, όσοι διοριστούν τώρα, μαζί με τους νεοδιορισθέντες της ειδικής αγωγής, να λειτουργήσουν ως πεδίο βολής και εφαρμογής -με εκβιασμούς και πιέσεις- του νομοσχεδίου της αξιολόγησης. Εκφοβίζοντάς τους μάλιστα της ιδιότητας τους ως «νέων» και σε δόκιμη περίοδο θα επιδιώξουν να τους αναγκάσουν να εφαρμόσουν χωρίς την παραμικρή αντίδραση όλα τα εφιαλτικά αντιεκπαιδευτικά τους σχέδια.

Δεν θα γίνουμε πιόνια στο παιχνίδι τους!

Η νέα γενιά και το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα έχει αποδείξει ότι ξέρει να βρίσκει τον δρόμο να οργανώνεται και να παλεύει, με γνώμονα τις ανάγκες και τις δυνατότητες της εποχής.

Να μην εφησυχάσουμε! Οι διορισμοί και οι πανηγυρισμοί εκ μέρους της κυβέρνησης επιδιώκουν να κρύψουν ότι μετά από αυτούς δεν πρόκειται να ανοίξει καμία κάνουλα

επόμενων διορισμών και όλες οι εξαγγελίες για μονιμοποίηση θα σταματήσουν εδώ. Να θυμίσουμε τα σχέδια τους, που θα προσπαθήσουν να εφαρμοστούν από Σεπτέμβρη για συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων, για μονάδες τηλεκπαίδευσης αντί για σχολικές μονάδες, την διατήρηση του μεγάλου αριθμού των παιδιών στα τμήματα και τις τρίμηνες συμβάσεις -που αλλάζουν την συλλογική, κατά μια έννοια, σύμβαση των αναπληρωτών και επιτρέπουν την εδραίωση εργαζόμενων που θα παραπαίουν ανάμεσα στην εργασία και την ανεργία ανά τρίμηνο, στην κρίση των κατά τόπους Διευθυντών Εκπαίδευσης.

Όλα αυτά γίνονται φυσικά σε πλήρη ευθυγράμμιση με τα ευαγγέλια της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, οι οποίοι σε οδηγίες τους επιτάσσουν την άρση της μονιμότητας, την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο με εργαζόμενους πολλών «ταχυτήτων», αλλά και την σαφή οδηγία για αντικατάσταση της μόνιμης σχέσης εργασίας με μακροχρόνιες συμβάσεις «που θα ενισχύσουν και θα επιβραβεύσουν την αποδοτικότητα τους». Αυτές οι αλλαγές είναι εμφανής και στην δική μας περίπτωση, αφού στο νέο νομοσχέδιο ένας «δόκιμος» νεοδιόριστος πρόκειται να αξιολογείται κάθε χρόνο αντί για την αυτοδίκαιη μονιμοποίησή του όπως συνέβαινε μέχρι τώρα και προβλέπεται για τους υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους. Είναι άλλωστε σαφές ότι η τωρινή και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις επιθυμούν την ελαστικοποίηση όλων των σχέσεων εργασίας, με ολιγόμηνα προγράμματα παντού, με αντεργατικά νομοσχέδια που διαλύουν τις συλλογικές συμβάσεις και φέρνουν δυστοπικά ωράρια και συνθήκες εργασίας (μην ξεχνάμε την πληρωμή με ρεπό) σε όλους τους χώρους εργασίας! Ο αντεργατικός νόμος Χατζηδάκη που πολλοί «διατυμπάνιζαν» πως δεν αφορά τους δημόσιους υπαλλήλους, επιχειρήθηκε να εφαρμοστεί πρώτα πρώτα στην εκπαίδευση με την κήρυξη της στάσης εργασίας της ΟΛΜΕ ως παράνομης και την «πληρωμή» των επιτηρητών με ρεπό, την απογευματινή απασχόληση με ανταμοιβή μόρια κ.λπ. Χρειάζεται συνολική μάχη μαζί με όλους τους κλάδους απέναντι στην εξαθλίωση της ελαστικής εργασίας!

Βρισκόμαστε, λοιπόν, σε μια συγκυρία όπου όλες και όλοι μας αφιερώνουμε προσωπική και οικογενειακή ζωή στην υπηρέτηση του δημόσιου σχολείου, γινόμαστε νομάδες μετακινούμενοι από το ένα σημείο της χώρας στο άλλο και μετά από 12 χρόνια αδιοριστίας οι 11.700 διορισμοί θα στείλουν πολύ κόσμο σε μια άλλη, μεγαλύτερη ηλικία ξανά περιπλανώμενο σε ένα νέο μέρος για εργασία. Η νίκη των διορισμών αυτών, η χαρά που αυτοί φέρνουν και η συγκίνηση λόγω των προσωπικών θυσιών και των αγωνιών είναι μόνο δική μας καθώς δώσαμε μάχη για αυτούς που θα πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε για να διοριστούν ΟΛΟΙ οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες μας, γιατί κανείς και καμία μας δεν περισσεύει. Να επιβάλλουμε την κατάργηση της ελαστικής εργασίας και της επισφάλειας! Από τώρα να ξεκινήσουμε δυναμικά να διεκδικούμε την κατάργηση κάθε ελαστικής μορφής

εργασίας.

Από όποια θέση και αν είναι ο καθένας και η καθεμιά μας τον Σεπτέμβρη να δώσουμε ξανά τη μάχη όπως κάθε χρόνο για το σχολείο που θέλουμε, κόντρα στο σχολείο που μας ετοιμάζουν, το σχολείο της αγοράς, της κατηγοριοποίησης, της αξιολόγησης και της υποταγής, το σχολείο-επιχείρηση

Θα παλέψουμε για την κατάργηση της ελαστικής εργασίας

Δουλειά και ζωή με αξιοπρέπεια